

Lietuvos Respublikos Vyriausybės kanceliarijai
Gedimino pr. 11,
LT-01103 Vilnius, Lietuva
LRVkanceliarija@lr.lt

2020-06-19,
Klaipėda

Kopija siunčiama:

Lietuvos Respublikos susisiekimo ministerijai
Lietuvos Respublikos aplinkos ministerijai
Klaipėdos miesto savivaldybės administracijai
Klaipėdos rajono savivaldybės administracijai
AB „Lietuvos geležinkeliai“

Siunčiama el. pašto adresais:

LRVkanceliarija@lr.lt, nijole.maksteliene@lr.lt, sumin@sumin.lt, vidmantas.tamulis@sumin.lt,
egle.vysniauskaite@sumin.lt, vaida.ubartaite@sumin.lt, info@am.lt, info@klaipeda.lt,
savivaldybe@klaipedos-r.lt, info@litrail.lt, lqkanc@litrail.lt

Originalas nebus siunčiamas

**DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS NUTARIMO PROJEKTO „DĖL TRANSEUROPINIO IX B
TRANSPORTO KORIDORIAUS KLAIPĖDOS GELEŽINKELIO MAZGO DALIES SUSISIEKIMO
KOMUNIKACIJŲ INŽINERINĖS INFRASTRUKTŪROS VYSTYMO PLANŲ RENGIMO PRADŽIOS“**

Gerbiamieji,

UAB „V. Paulius & associates real estate“, įmonės kodas 300049032 (toliau – **Bendrovė**) 2020-06-17 Lietuvos Respublikos Vyriausybės kanceliarijai, Lietuvos Respublikos susisiekimo ministerijai, Lietuvos Respublikos aplinkos ministerijai, Klaipėdos miesto savivaldybės administracijai, Klaipėdos rajono savivaldybės administracijai bei AB „Lietuvos geležinkeliai“ pateikė raštą dėl Lietuvos Respublikos Vyriausybės nutarimo projekto „Dėl transeuropinio IX B transporto koridoriaus Klaipėdos geležinkelio mazgo dalies susisiekimo komunikacijų inžinerinės infrastruktūros vystymo planų rengimo pradžios“ (toliau – **Nutarimo projektas**).

Papildydama 2020-06-17 raštą, Bendrovė teikia šiuos papildomus paaiškinimus ir poziciją, kuriuos prašo įtraukti į svarstomo klausimo „Dėl transeuropinio IX B transporto koridoriaus ruožo – Klaipėdos geležinkelio mazgo susisiekimo komunikacijų inžinerinės infrastruktūros vystymo planų rengimo pradžios“ (TAP-20-910) (20-7715) medžiagą ir atsižvelgti priimant sprendimus.

Bendrovė, palaikydama 2020-06-17 rašte išdėstytus pagrindus, nurodo, jog nesutinka, kad Bendrovei nuosavybės teise priklausančių žemės sklypų teritorijoje būtų vykdomas transeuropinio IX B transporto koridoriaus ruožo – Klaipėdos geležinkelio mazgo susisiekimo komunikacijų inžinerinės infrastruktūros planavimas ir prašo atitinkamai pakoreguoti Nutarimo projektą, pašalinant iš planuojamos teritorijos tuos žemės plotus, kurie nuosavybės teise priklauso Bendrovei.

Bendrovė atkreipia dėmesį, kad papildomai 2020-06-17 rašte nurodytiems pagrindams, Nutarimo projektas yra koreguotinas ir dėl to, kad, Bendrovės įsitikinimu: (i) Nutarimo projektu yra pažeidžiamas konstitucinis teisės aktų hierarchijos principas; (ii) Nutarime suformuluoti teritorijų planavimo tikslai prieštarauja Lietuvos Respublikos teritorijų planavimo įstatymo (toliau – **TPĮ**) nuostatoms ir jų atžvilgiu suformuotai Lietuvos teismų praktikai; (iii) Nutarimo projektu sudaromos

sąlygos nepagrįstai varžyti bei galimai – pažeisti, Bendrovės teises ir teisėtus interesus įtvirtintus Lietuvos Respublikos Konstitucinio Teismo (toliau – **Konstitucinis Teismas**) doktrinoje bei suformuotoje Lietuvos teismų praktikoje.

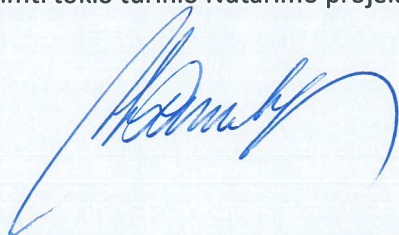
Dėl teisės aktų hierarchijos pažeidimo

Bendrovė 2020-06-17 rašte pažymėjo, kad Lietuvos Respublikos Seimo (toliau – **Seimas**) 2013-06-18 nutarimo Nr. XII-381 „Dėl rytų – vakarų transporto koridoriaus Lietuvos dalies projekto (Klaipėdos valstybinio jūrų uosto, kelių, geležinkelių infrastruktūros komplekso) pripažinimo ypatingos valstybinės svarbos projektu“ (toliau – **Seimo nutarimas**) 2 str. numatyta, kad Rytų – Vakarų transporto koridoriumi Lietuvos Respublikoje yra laikomas Klaipėdos valstybinis jūrų uostas ir jo privažiuojamųjų kelių infrastruktūra, transeuropinio IX B transporto koridoriaus automobilių keliai ir kelio E28 ruožai, transeuropinių IX B, IX D ir I transporto koridorių geležinkelių transporto ruožai, kurie yra nurodyti Seimo nutarimo priedėlyje. Tuo tarpu, prie Nutarimo projekto pridėtoje numatomų rengti specialiųjų planų ribų schemeje (G-8526) pažymėtos planuojamų teritorijų ribos apima esmingai didesnę teritoriją, nei numatyta Seimo nutarimo priedėlyje, apimančią Klaipėdos rajono savivaldybės teritorijos dalį ties Laistų k. (šalia Draugystės geležinkelio stoties), šalia ruožo (nuo Rimkų geležinkelio stoties iki Klaipėdos valstybinio jūrų uosto) išsidėsčiusias teritorijas, taip pat, teritorijas, esančias tarp IX B transporto koridoriaus bei Klaipėdos pietinio aplinkkelio.

Atsižvelgiant į tai, o taip pat tai, kad Lietuvos Respublikos kelių įstatymas bei Lietuvos Respublikos geležinkelių transporto kodeksas aiškiai apibrėžia, kas sudaro kelius ir geležinkelių kelius, konstatuotina, kad Nutarimo projektu yra nepagrįstai išplečiama Seimo nutarimu numatyta projekto įgyvendinimo apimtis. Seimo nutarimo 2 str. bei jo priedėlyje yra aiškiai išdėstytos teritorijos, kurios yra laikomos Rytų – Vakarų transporto koridoriumi ir dėl kurių gali būti priimami Seimo nutarime išdėstyti sprendimai ir (ar) rengiami su projekto įgyvendinimu susiję teritorijų planavimo dokumentai.

Konstitucinio Teismo 2002 m. balandžio 23 d. nutarime išdėstyta, kad Vyriausybė vykdo įstatymus ir Seimo nutarimus dėl įstatymų įgyvendinimo. Vyriausybės teisės aktas yra poįstatyminis teisės aktas, jis negali prieštarauti įstatymui, keisti įstatymo normų turinio, jame negali būti tokių teisės normų, kurios konkuruotų su įstatymo normomis. Konstitucinio Teismo 2014 m. gegužės 9 d. nutarime nurodyta, kad Vyriausybės pareiga priimti poįstatyminius aktus, būtinus įstatymams įgyvendinti, kyla tiesiogiai iš Konstitucijos, o esant įstatymų leidėjo pavedimui – ir iš įstatymų bei Seimo nutarimų dėl įstatymų įgyvendinimo. Konstitucinio Teismo 2004 m. gruodžio 13 d. nutarime nustatyta, kad iš konstitucinio teisinės valstybės principo, kitų konstitucinių imperatyvų kyla reikalavimas teisėkūros subjektams paisyti iš Konstitucijos kylančios teisės aktų hierarchijos. Šis reikalavimas *inter alia* reiškia, kad žemesnės galios teisės aktuose draudžiama nustatyti tokį teisinį reguliavimą, kuris konkuruotų su nustatytuoju aukštesnės galios teisės aktuose.

Atsižvelgiant į tai, toks Nutarimo projektas, kuriuo išplečiamos Seimo nutarime numatytos valstybei svarbaus projekto ribos, laikytinas nepagrįstu ir neteisėtu. Pažymėtina, kad Seimo nutarimu nustatyti aiškūs Vyriausybės įgaliojimai ne tik veiksmų, tačiau ir teritorijos atžvilgiu, tad Vyriausybė negali vienašaliu sprendimu, nepakoregavus Seimo nutarimo, išplėsti projekto apimties. Bendrovė atkreipia dėmesį, kad ypatingos valstybinės svarbos projektais yra pripažįstami tik tie projektai, kurių svarbą savo nutarimu patvirtina Seimas, kartu apibrėždamas ir tokio projekto ribas. Atsižvelgiant į tai, kad Vyriausybė neturi konstitucinių įgaliojimų išplėsti Seimo nutarimo taikymo apimtį, o taip pat iš konstitucinės teisės kylančią reikalavimą paisyti bendrojo principo, jog iš neteisės teisė negimsta (*ex injuria jus non oritur*), Bendrovė ragina Vyriausybę nepriimti tokio turinio Nutarimo projekto ir jį tinkamai suderinti su Seimo nutarimu.

Atkreiptinas dėmesys, kad Nutarimo projekto pagrindu sukurti teisiniai padariniai (įskaitant, tačiau neapsiribojant, priimti teritorijų planavimo dokumentai, sprendimai dėl žemės paėmimo visuomenės poreikiams ir kt.) taip pat būtų neteisėti nuo jų priėmimo momento (*ab initio*).

Dėl teritorijų planavimo tikslų

Kaip išdėstyta ir paties Nutarimo projekto preambulėje, Nutarimo projektas yra rengiamas vadovaujantis TPĮ 23 str. 2 d. ir 30 str. 2 d. Dėl šios priežasties akivaizdu, kad Nutarimo projekto 2.1 ir 2.2 p. numatyti planavimo tikslai, be kita ko, privalo atitikti TPĮ nuostatas.

TPĮ 3 str. 1 d. 7 p. numatyta, kad vienas iš teritorijų planavimo tikslų, be kita ko, yra derinti fizinių ir juridinių asmenų ar jų grupių, savivaldybių ir valstybės interesus dėl teritorijos naudojimo ir veiklos plėtojimo teritorijoje sąlygų. TPĮ 3 str. 2 d. įtvirtinta, kad nustatant konkrečios teritorijos planavimo tikslus, būtina atsižvelgti į visuomenės poreikius, planuojamos teritorijos kraštovaizdį ir biologinę įvairovę, geografinę padėtį, geologines sąlygas, esamas urbanistines, inžinerines, susisiekimo, agrarines sistemas, žemės ir kito nekilnojamojo turto valdytojų, naudotojų ir trečiųjų asmenų interesus ir teises, architektūros, aplinkosaugos, visuomenės sveikatos saugos, gamtos apsaugos, paveldosaugos reikalavimus, valstybės ir viešojo saugumo, gynybos ir kitus poreikius.

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas yra nurodęs, kad „*teritorijų planavimas – tai fizinių, juridinių asmenų veiklos teritorinis organizavimas, kuriuo siekiama užtikrinti viešąjį interesą – racionalų teritorijos panaudojimą specifiniu būdu – nustatant ar formuojant tam tikrų teritorijų juridinį statusą, kuris išreiškiamas įstatymo nustatyta tvarka parengtuose ir patvirtintuose dokumentuose, kuriuose raštu ir grafiškai užfiksuojamos žinios apie teritoriją, žemės sklypus arba jų grupes, jų tvarkymo ir plėtojimo reikmes, sąlygas bei tvarką <...> teritorijų planavimas – viešosios teisės sritis <...> Vienas iš viešosios teisės bruožų – jos imperatyvumas*“¹. Atsižvelgiant į išdėstytas Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo praktikoje įtvirtintas nuostatas, spręstina, kad Nutarimo projekte pateikiami teritorijų planavimo dokumento tikslai turi būti formuluojami aiškiai ir konkrečiai, be kita ko, vadovaujantis TPĮ 3 str. 2 d. numatytais įpareigojimais.

Taip pat, Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas yra nustatęs, kad „*Teritorijų planavimo ir tvarkymo režimą nustatantys teisės aktai yra grindžiami žemėnaudų racionalumo ir funkcionalumo principais. Teritorijų planavimo įstatymo 3 straipsnio 2 dalimi 7 punktu yra nustatytas vienas iš planavimo tikslų, t. y. derinti fizinių ir juridinių asmenų ar jų grupių, savivaldybių ir valstybės interesus dėl teritorijos naudojimo ir veiklos plėtojimo teritorijoje sąlygų. Remiantis šia nuostata, nei viena iš suinteresuotų grupių negali siekti daugiau naudos kitų žemės naudotojų sąskaita ir turi būti išlaikyta interesų pusiausvyra, sudarant vienodas galimybes naudoti žemės sklypus pagal paskirtį ir plėtoti juose pasirinktą veiklą*“².

Nutarimo projekto 2.1 ir 2.2 p. nurodyti tik šie du planavimo tikslai:

- (a) sudaryti sąlygas Klaipėdos geležinkelio mazgo susisiekimo komunikacijų inžinerinės infrastruktūros darniai plėtrai Klaipėdos miesto ir Klaipėdos rajono savivaldybių teritorijose ir numatyti šiai plėtrai reikalingas teritorijas (Nutarimo projekto 2.1 p.);
- (b) mažinti neigiamą geležinkelių transporto (triukšmo ir vibracijos) poveikį urbanizuotoms teritorijoms Klaipėdos miesto centrinėje dalyje (Nutarimo projekto 2.2 p.).

¹ Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2013 m. vasario 7 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A-552-221-13.

² Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2015 m. balandžio 13 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A-117-261/2015.

Remiantis aukščiau išdėstytomis TPĮ bei Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo praktikoje įtvirtintomis nuostatomis, Bendrovė yra įsitikinusi, kad Nutarimo projekte išdėstyti tikslai nėra tinkamai suformuluoti ir neatitinka TPĮ 3 str. 1 ir 2 d. įtvirtintų reikalavimų. Pažymėtina, kad itin abstraktaus pobūdžio planavimo tikslai neatsako į su teritorijų planavimu susijusius esminius klausimus dėl teritorijų naudojimo, fizinių ir juridinių asmenų interesų derinimo ar apsaugos. Iš Nutarimo projekto nėra įmanoma spręsti, kokio pobūdžio sprendimai gali būti (ar bus) priimami dėl teritorijų naudojimo, poveikio esamoms ar kitais teritorijų planavimo dokumentais planuojamoms urbanistinėms, inžinerinėms, susisiekimo sistemoms bei kitiems aktualiems klausimams. Išlyga, kad planuojant teritoriją turi būti sudaromos sąlygos „darniai plėtrai“ nesudaro pagrindo teigti, kad TPĮ 3 str. 1 ir 2 d. įtvirtinti teritorijų planavimo tikslai yra tinkamai įtvirtinti Nutarimo projekte.

Bendrovės įsitikinimu Nutarimo projekte pateikiami teritorijų planavimo tikslai yra suformuluoti netinkamai, nesilaikant privalomų TPĮ reikalavimų, todėl bet kokie taip suformuluotų tikslų pagrindu priimami sprendimai (tęsimas teritorijų planavimo dokumento rengimas) taip pat negalės būti laikomi teisėtais. Tik, kaip to *expressis verbis* reikalauja TPĮ 3 str. 2 d., tinkamai suformulavus teritorijų planavimo tikslus būtų užtikrinta, kad tolimesni teritorijų planavimo procese atliekami veiksmai būtų teisėti ir pagrįsti. Šią Bendrovės poziciją akivaizdžiai patvirtina tai, kad remiantis TPĮ 30 str. 4 d., rengiant specialiuosius planus, parengiamuoju etapu planavimo organizatorius pagal nustatytus planavimo tikslus numato planuojamą teritoriją, parengia ir patvirtina planavimo darbų programą. Tad, Nutarimo projekte netinkamai suformuluoti planavimo tikslai tiesiogiai lems nepagrįstai, tuo pačiu – neteisėtai, parinktas planuojamas teritorijas bei planavimo darbų programoje formuluojamus uždavinius.

Nutarimo projekto formuluotės neleidžia suinteresuotiems asmenims iki galo aiškiai suvokti galimo tokio sprendimo poveikio jų teisėms ir interesams, todėl atitinkamai negali imtis Konstitucijos ir įstatymų garantuojamos efektyvios galimai pažeistų teisių ir teisėtų interesų gynbos. Bendrovės nuomone, tai taip pat pažeidžia ir viešojo administravimo principus – Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas yra nurodęs, kad „bet kuri <...> valdžios įstaiga, yra saistoma bendrųjų, *inter alia* (be kita ko, įskaitant) konstitucinių teisės principų (teisinės valstybės, teisės viršenybės, asmenų lygybės prieš įstatymą, proporcingumo ir kt.) bei gero administravimo, atsakingo valdymo principų (teisėtumo, objektyvumo, nepiktinaudžiavimo valdžia, skaidrumo ir kt.)“³, „leidžiant teisės aktus turi būti paisoma teisėkūros procedūrinių reikalavimų, taip pat ir tų, kuriuos yra nusistatęs pats teisėkūros subjektas (Konstitucinio Teismo 2004 m. gruodžio 13 d., 2004 m. gruodžio 29 d., 2005 m. rugsėjo 29 d. nutarimai). Be pirmiau minėto proporcingumo principo Teisėkūros pagrindų įstatymas taip pat reikalauja laikytis atvirumo ir skaidrumo (3 str. 2 d. 4 p.), efektyvumo (3 str. 2 d. 5 p.), aiškumo (3 str. 2 d. 6 p.), sistemiškumo (3 str. 2 d. 7 p.) principų. Iš Viešojo administravimo įstatyme įtvirtintų principų taip pat pažymėtinas objektyvumo reikalavimas, reiškiantis, kad administracinio sprendimo priėmimas ir kiti oficialūs viešojo administravimo subjekto veiksmai turi būti nešališki ir objektyvūs (3 str. 2 p.)“⁴. Tad, jeigu priimamas teisės aktas, be kita ko, nėra aiškus ir objektyvus, akivaizdu, kad jis negali būti laikomas pagrįstu ir teisėtu.

Atsižvelgiant į tai, Bendrovė yra įsitikinusi, kad Nutarimo projekto 2.1 ir 2.2 p. išdėstyti planavimo tikslai privalo būti tikslinami, aiškiai atskleidžiant, kaip yra įgyvendinami TPĮ 3 str. 2 d. numatyti reikalavimai, įskaitant, tačiau neapsiribojant, koks yra siektinas (planuojamas) poveikis esamoms urbanistinėms, inžinerinėms, susisiekimo ir kitoms sistemoms, žemės ir kito nekilnojamojo turto valdytojų, naudotojų ir trečiųjų asmenų interesams ir teisėms.

³ Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2019 m. rugpjūčio 7 d. nutartis administracinėje byloje Nr. eA-1059-502/2019.

⁴ Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2019 m. gegužės 22 d. nutartis administracinėje byloje Nr. eA-3914-502/2019.

 4 iš 6

Dėl galimų Bendrovės teisių bei teisėtų interesų pažeidimų

Atsižvelgiant į aukščiau šiame rašte bei Bendrovės 2020-06-17 rašte išdėstytus argumentus, Bendrovės įsitikinimu, Nutarimo projektu gali būti nepagrįstai varžomos Bendrovės teisės ir teisėti interesai dėl Bendrovės nuosavybės teisės į jos valdomus žemės sklypus apribojimo. Kadangi Nutarimo projektu, kaip išdėstyta aukščiau, yra nepagrįstai išplečiama Seimo nutarimu patvirtinto projekto įgyvendinimo teritorija, o Nutarimo projekte išdėstyti planavimo tikslai konkrečiai nenumato planuojamo poveikio šioje teritorijoje esančių žemės sklypų savininkų teisėms bei teisėtiems interesams, Bendrovės įsitikinimu, toks Vyriausybės sprendimas (atsižvelgiant į tai, kad Seimo nutarimo 3 str. numatyta įgyvendinti paėmimo visuomenės poreikiams procedūras) pažeistų Konstitucinio Teismo doktrinoje išdėstytas nuostatas dėl interesų apsaugos bei pusiausvyros ir nuosavybės teisių ribojimo.

Konstitucinis Teismas yra suformulavęs plačią konstitucinę doktriną dėl privačios nuosavybės teisės gynimo bei suvaržymo: „...pagal Konstituciją nuosavybės teisė nėra absoliuti, ji gali būti įstatymu ribojama inter alia dėl nuosavybės objekto pobūdžio ir (arba) dėl visuomenei būtino ir konstituciškai pagrįsto poreikio, taip pat turi būti paisoma proporcingumo principo, pagal kurį įstatymuose numatytos priemonės turi atitikti siekiamus tikslus“⁵, „Paimant nuosavybę visuomenės poreikiams turi būti siekiama pusiausvyros tarp įvairių visuomenės bei jos narių teisėtų interesų“⁶, „...paimti nuosavybę (teisingai atlyginant) galima tik tokiems visuomenės poreikiams, kurie objektyviai negalėtų būti patenkinti, jeigu nebūtų paimtas tam tikras konkretus nuosavybės objektas“⁷. Tad, konstitucinėje doktrinoje tiesiogiai nurodoma, kad nuosavybės teisė gali būti varžoma (paimama) tik laikantis aiškių sąlygų bei užtikrinant, kad asmens, iš kurio nuosavybė yra paimama, teisės yra tinkamai užtikrintos. Tuo tarpu, vertinant Nutarimo projektą ir jo parengiamąją medžiagą, akivaizdu, kad išplėtus projekto įgyvendinimo teritoriją (Vyriausybei vienašališkai išplečiant Seimo nutarime numatytas projekto įgyvendinimo ribas), aukščiau nurodytos nuostatos būtų pažeistos.

Taip pat pasisakytina ir dėl galimo Bendrovės teisėtų lūkesčių pažeidimo. Konstitucinis Teismas yra konstatavęs, kad „Paneigiant teisinį tikrumą, stabilumą, teisėtų lūkesčių apsaugą būtų pažeistas konstitucinis teisinės valstybės principas. Nepagrįstai pabloginus asmens teisinę padėtį galėtų būti pažeistas ir Konstitucijos 29 straipsnis, įtvirtinantis asmenų lygiateisiškumą“⁸. Be to, „[teisinio saugumo principas] reikalauja valstybės pareigą užtikrinti teisinio reguliavimo tikrumą ir stabilumą, apsaugoti teisinių santykių subjektų teises, taip pat įgytas teises, gerbti teisėtus interesus bei teisėtus lūkesčius. <...> teisinio saugumo imperatyvas suponuoja tam tikrus privalomus reikalavimus pačiam teisiniam reguliavimui. Jis privalo būti aiškus ir darnus, teisės normos turi būti formuluojamos tiksliai. Žemesnio lygmens teisės aktai neturi prieštarauti aukštesnio lygmens teisės aktams, ir joks teisės aktas negali prieštarauti Konstitucijai“⁹. Kadangi, kaip nuosekliai išdėstyta aukščiau, Nutarimo projekte pateikiami planavimo tikslai nėra konkretūs ir aiškūs, o taip pat nėra tinkamai įgyvendinti TPJ 3 str. įtvirtinti įpareigojimai, laikytina, kad Nutarimo projektas nepagrįstai pablogina Bendrovės teisinę padėtį. Be to, nėra tenkinamas reikalavimas dėl sukuriama teisinio reguliavimo aiškumo ir darnumo.

Atsižvelgus į visas aukščiau šiame rašte bei 2020-06-17 rašte išdėstytas aplinkybes ir teisinius argumentus, UAB „V. Paulius & associates real estate“ prašo:

⁵ Konstitucinio Teismo 2002 m. rugsėjo 19 d., 2005 m. gegužės 13 d., 2011 m. sausio 31 d., 2013 m. liepos 5 d. nutarimai.

⁶ Konstitucinio Teismo 2001 m. balandžio 2 d. nutarimas.

⁷ Konstitucinio Teismo 2002 m. rugsėjo 19 d. nutarimas.

⁸ Konstitucinio Teismo 2003 m. kovo 4 d. nutarimas.

⁹ Konstitucinio Teismo 2001 m. liepos 12 d. nutarimas.

5 iš 6

1. koreguoti Lietuvos Respublikos Vyriausybės nutarimo „Dėl transeuropinio IX B transporto koridoriaus Klaipėdos geležinkelio mazgo dalies susisiekimo komunikacijų inžinerinės infrastruktūros vystymo planų rengimo pradžios“ projektą ir jo dalį – planuojamos teritorijos planą, pašalinant iš jo teritorijas, kurios nėra tiesiogiai įvardintos Lietuvos Respublikos Seimo 2013-06-18 nutarime Nr. XII-381 „Dėl rytų – vakarų transporto koridoriaus Lietuvos dalies projekto (Klaipėdos valstybinio jūrų uosto, kelių, geležinkelių infrastruktūros komplekso) pripažinimo ypatingos valstybinės svarbos projektu“, tame tarpe ir tas teritorijas, kurios nuosavybės teise priklauso UAB „V. Paulius & associates real estate“;
2. koreguoti Lietuvos Respublikos Vyriausybės nutarimo „Dėl transeuropinio IX B transporto koridoriaus Klaipėdos geležinkelio mazgo dalies susisiekimo komunikacijų inžinerinės infrastruktūros vystymo planų rengimo pradžios“ projektą jį suderinant su Lietuvos Respublikos teritorijų planavimo įstatymo ir Lietuvos Respublikos Seimo 2013-06-18 nutarimo Nr. XII-381 „Dėl rytų – vakarų transporto koridoriaus Lietuvos dalies projekto (Klaipėdos valstybinio jūrų uosto, kelių, geležinkelių infrastruktūros komplekso) pripažinimo ypatingos valstybinės svarbos projektu“ nuostatomis.

Pagarbiai

Generalinis direktorius

Marius Kaubrys